

Noiembrie (zodiac)

Marin Mihalache

Vei fi un om întârziat.
Ursitoarele au uitat de tine
Pe când țeseau firul
Subțire de păianjen
Și îl înnodau la covorul
De ițe nevăzute ale destinelor.
Vei fi un om întârziat.

În noiembrie este atâta
Dor de moarte.
Vântul spulberă praful
De pe cumpenele fântânilor
Gâturi lungi de girafe
Rumegând la răscruci.
Plopii își aud în depărtări
Foșnetul melancolic.
Aurul toamnei intră
În topitoriile reci ale materiei.

E mult dor de moarte
În noiembrie.
Pe garduri putrede
Se cațără felinele.
În lazaretele fricii
Se scriu scrisori
De dragoste pierdută.

Adio, suflete.
Voi trece prin umbrele pe care
Le azvârle muntele
Spre cel mai îndepărtat echinocțiu.
Sunt un om întârziat.

Se spune că în iarna
Care a urmat
Venirii mele pe lume
A nins bogat și frumos.